

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 14. julija 2015 *

„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Lembergerland — Absolutni razlog za zavrnitev — Znamka za vino z geografskimi označbami — Člen 7(1)(j) Uredbe (ES) št. 207/2009“

V zadevi T-55/14,

Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG, s sedežem v Vaihingen an der Enz (Nemčija), ki jo zastopa H. Steffan, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Poch, zastopnica,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora UUNT za pritožbe z dne 14. novembra 2013 (zadeva R 566/2013-1) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka Lembergerland kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. januarja 2014,

na podlagi odgovora na tožbo, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 10. aprila 2014,

ker stranki v roku enega meseca po tem, ko sta bili obveščeni o koncu pisnega postopka, nista vložili predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 zato odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG, je 22. avgusta 2012 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak Lembergerland.
- 3 Proizvodi, za katere se zahteva registracija, spadajo v razred 33 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo opisu: „alkoholne pijače (razen piva)“.
- 4 Preizkuševalec je z odločbo z dne 30. januarja 2013 zavrnil zahtevo za registracijo za proizvode, navedene v točki 3 zgoraj, z obrazložitvijo, da je pri prijavljeni znamki podan absolutni razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009.
- 5 Tožeča stranka je 25. marca 2013 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 zoper odločbo preizkuševalca pri UUNT vložila pritožbo.
- 6 Prvi odbor UUNT za pritožbe je z določbo z dne 14. novembra 2013 zavrnil pritožbo (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Opozoril je, da prijavljena znamka vsebuje geografsko označbo Lemberg, ki je v Evropski uniji zaščitena za vina s poreklom iz Južne Afrike na podlagi člena 8(b)(ii) Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Južnoafriško republiko o trgovini z vinom (UL 2002, L 28, str. 4) (v nadaljevanju: Sporazum med Skupnostjo in Južnoafriško republiko) v povezavi s Prilogo II k navedenemu sporazumu, čeprav vino, na katero se prijavljena znamka nanaša, ni iz tega kraja porekla. Menil je, da prijavljena znamka ni zgolj nov domišljijiski izraz v primerjavi z geografsko označbo Lemberg in da za zavrnitev njene registracije iz razloga, navedenega v členu 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009, zadostuje, da vsebuje ali sestoji iz elementov, iz katerih je mogoče z gotovostjo prepoznati to geografsko označbo. Poleg tega je menil, da okoliščina, da se izraz „Lemberg“ nanaša na „posestvo“ (vinograd), in ne na pridelovalno območje ali ozemlje, ne omaja dejstva, da gre za zaščiteno geografsko označbo v skladu s Sporazumom med Skupnostjo in Južnoafriško republiko. Opozoril je, da sklicevanja tožeče stranke na druge zaščitene geografske označbe na podlagi istega sporazuma niso upoštevne za presojo zahteve za registracijo v obravnavanem primeru. Nazadnje je odbor za pritožbe ugotovil, da člena 6b Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, kakor je bila revidirana in spremenjena (v nadaljevanju: Pariška konvencija), v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti, ker določa le prepoved registracije znamk v zvezi z državnimi emblemi, uradnimi znaki za kontrolo in emblemi medvladnih organizacij.

Predlogi strank

- 7 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - razveljavi izpodbijano odločbo;
  - UUNT naloži, naj registrira prijavljeno znamko;
  - UUNT naloži plačilo stroškov.

8 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- zavrne tožbo;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 9 Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009, in trdi, da je odbor za pritožbe napačno zavrnil registracijo prijavljene znamke v skladu s to določbo. Po eni strani v bistvu navaja, da ker označba Lemberg označuje le eno vinogradniško posestvo, te ni mogoče šteti za geografsko označbo zlasti v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 z dne 29. aprila 2008 o skupni ureditvi trga za vino, spremembi uredb (ES) št. 1493/1999, (ES) št. 1782/2003, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 3/2008 ter razveljavitvi uredb (EGS) št. 2392/86 in (ES) št. 1493/1999 (UL L 148, str. 1). Po drugi strani trdi, da prijavljeno znamko sestavlja domišljjski izraz, ki ni skladen z označbo Lemberg in torej upoštevne javnosti ne more zavajati glede „obstoja povezave med uporabnikom in organizacijo“ v smislu Pariške konvencije.
- 10 UUNT prereka trditve tožeče stranke.
- 11 V skladu s členom 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009 se kot blagovna znamka ne registrirajo znamke za vina, ki vsebujejo ali sestojijo iz geografske označbe za vina, če ta nimajo takega izvora.
- 12 Zaščita geografskih označb za vina izvira po eni strani iz uredb Unije, zlasti tistih, ki se nanašajo na skupno ureditev trga za vino, in po drugi strani iz dvostranskih konvencij, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami v zvezi s trgovino z vini (glej v tem smislu sodbo z dne 11. maja 2010, Abadía Retuerta/UUNT (CUVÉE PALOMAR), T-237/08, ZOdL., EU:T:2010:185, točke 73 in od 104 do 108).
- 13 V skladu s členom 8(b)(ii) Sporazuma med Skupnostjo in Južnoafriško republiko so v Uniji, kar zadeva vina s poreklom iz Južne Afrike, zaščitene geografske označbe, navedene v Prilogi II tega sporazuma. V Prilogi II k navedenemu sporazumu, „Seznam geografskih označb“ – točka B „Geografske označbe vin s poreklom iz Južne Afrike“, točka B 2 „Imena območij, okolišev, podokolišev, posestev“, točka B 2.3 „Obalno območje“, točka B 2.3.7 „Okoliš Tulbagh“, točka B 2.3.7(b) „Posestva“ – je izrecno naveden Lemberg.
- 14 Odbor za pritožbe je na podlagi tega v točkah 13 in 18 izpodbijane odločbe ugotovil, da je Lemberg v skladu z navedenim sporazumom zaščiten geografska označba. Odbor za pritožbe je z navedbo, da prijavljena znamka za „alkoholne pijače (razen piva)“ iz razreda 33 vsebuje to zaščiten geografsko označbo za vina, pri čemer pa vino, ki ga označuje, ni iz kraja porekla, ki je določen za navedeno geografsko označbo, potrdil odločitev preizkuševalca, da na podlagi člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009 zavrne zahtevano registracijo za proizvode iz razreda 33.
- 15 Prvič, tožeča stranka izpodbija to presojo s trditvijo, da izraz „Lemberg“ označuje zgolj eno vinogradniško posestvo in da ga zato ni mogoče šteti za geografsko označbo. Glede tega se med drugim sklicuje na opredelitev „geografske označbe“ iz člena 34(1)(b) Uredbe št. 479/2008.
- 16 Glede tega je treba poudariti, kot je to storil odbor za pritožbe, da je Lemberg na ozemlju Unije v skladu z določbami Sporazuma med Skupnostjo in Južnoafriško republiko iz točke 13 zgoraj zaščiten geografska označba za vina s poreklom iz Južne Afrike. V nasprotju s trditvami tožeče stranke to, da se to ime nanaša na „posestvo“ (vinogradniško posestvo), in ne na območje, občino ali okoliš, ne more omajati dejstva, da je na podlagi navedenega sporazuma izrecno zaščiten kot geografska označba.

- 17 Kot namreč trdi UUNT, na podlagi ničesar v samem sporazumu ni mogoče šteti, da vinorodna območja, navedena v Prilogi II k temu sporazumu, v skladu s členom 8(b)(ii) sporazuma niso enako zaščitena kot območja, okoliši (districts) ali okrajji (wards), ki so v njem prav tako navedeni.
- 18 Poleg tega, kot je pravilno opozoril UUNT, člen 3(b) Sporazuma med Skupnostjo in Južnoafriško republiko v zvezi z opredelitvijo „geografske označbe“ napotuje na člen 22(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine iz Aneksa 1 C Sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki je bil podpisan v Marakešu 15. aprila 1994 in potrjen s Sklepom Sveta z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (94/800/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80) (v nadaljevanju: Sporazum TRIPS). V skladu z zadnjem navedeno določbo so geografske označbe „oznake, ki označujejo, da blago izvira z ozemlja članice ali iz regije ali lokacije na tem ozemlju, če se dana kakovost, sloves ali kaka druga značilnost tega blaga bistveno pripisuje njegovemu geografskemu poreklu“. Na podlagi ničesar ni mogoče sklepati, da „lokacija“ v smislu te določbe ne more pomeniti vinogradniškega posestva ali da je treba tako „lokacijo“ glede na njeno velikost ali formalno upravno razdelitev omejiti na neko ozemlje.
- 19 Z etimološkim pojasnjevanjem ledinskega imena, geografskimi in zgodovinskimi značilnostmi ledinskih imen, primeri različnih ledinskih imen Lemberg v Nemčiji, na katere se sklicuje tožeča stranka, in opombo v zvezi z izvorom imena Lemberg kot napotitvijo na mesto v Ukrajini ni mogoče izpodbijati ugotovitve, da je Lemberg v skladu s Sporazumom med Skupnostjo in Južnoafriško republiko zaščitena geografska označba, kot je razvidno iz točk od 16 do 18 zgoraj.
- 20 Enako velja za argument, ki ga želi tožeča stranka izpeljati iz opredelitve „geografske označbe“ iz člena 34(1)(b) Uredbe št. 479/2008. Lemberg namreč ni zaščitena geografska označba v skladu s členom 36 Uredbe št. 479/2008, temveč v skladu s Sporazumom med Skupnostjo in Južnoafriško republiko, ki glede opredelitve „geografske označbe“ napotuje na člen 22(1) Sporazuma TRIPS, kot je poudarjeno v točki 18 zgoraj. Iz tega izhaja, da Uredba št. 479/2008 v obravnavanem primeru ni upoštevana za presojo, ali je treba Lemberg šteti za geografsko označbo v smislu člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009. Vsekakor opredelitev „geografske označbe“ iz člena 34(1)(b) Uredbe št. 479/2008 ni v nasprotju s tisto iz člena 22(1) Sporazuma TRIPS, kot pravilno trdi UUNT.
- 21 Drugič, tožeča stranka trdi, da prijavljena znamka Lembergerland ne ustreza geografski označbi Lemberg, navedeni v Sporazumu med Skupnostjo in Južnoafriško republiko, temveč je nov domišljijski izraz, sestavljen iz dveh naključno izbranih besed in trinajstih črk, od katerih jih zgolj sedem ustreza navedeni geografski označbi. Tožeča stranka meni, da ima prijavljena znamka svoj pomen, ki označuje „deželo z gorami in mokrišči“, in se z njo ne želi ustvarjati „vtis, da izvira iz manjšega vinogradniškega posestva v provinci Zahodna Kaplandija v Južni Afriki“.
- 22 Glede tega je treba poudariti, kot je to storil odbor za pritožbe v točki 16 izpodbijane odločbe, da v skladu s sodno prakso za uporabo razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009 zadostuje, da prijavljena znamka vsebuje ali sestoji iz geografske označbe ali elementov, ki omogočajo, da se z gotovostjo prepozna zadevna geografska označba (glej v tem smislu zgoraj v točki 12 navedeno sodbo CUVÉE PALOMAR, EU:T:2010:185, točki 125 in 131).
- 23 V obravnavanem primeru je prijavljeni znak Lembergerland beseda, sestavljena med drugim iz zaščitene geografske označbe Lemberg, ki jo je mogoče z gotovostjo prepoznati v tem znaku, česar poleg tega tožeča stranka ne izpodbija.
- 24 Tožeča stranka pa v bistvu trdi, da prijavljena znamka, vzeta v celoti, ne zbuja zmede zaradi zadevne geografske označbe, ker naj bi imela drugačen pomen od nje (glej točko 21 zgoraj).

- 25 Kot je v točki 17 izpodbijane odločbe pravilno poudaril odbor za pritožbe s sklicevanjem na četrto uvodno izjavo Uredbe Sveta (ES) št. 3288/94 z dne 22. decembra 1994 o spremembah Uredbe (ES) št. 40/94 o blagovni znamki Skupnosti zaradi izvajanja sporazumov, sklenjenih v okviru Urugvajskega kroga (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 185), s katero je bil uveden člen 7(1)(j) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, poglavje 17, zvezek 1, str. 146) (ki je postal člen 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009), pa je treba registracijo znamke zavrniti, če ta vsebuje ali je sestavljena iz geografske označbe, ne glede na vprašanje, ali prijavljeni znak lahko zavaja potrošnika glede porekla vin, ki jih označuje.
- 26 V četrti uvodni izjavi Uredbe št. 3288/94 je namreč pojasnjeno, da člen 23(2) Sporazuma TRIPS predvideva zavrnitev ali razveljavitev znamk, ki vsebujejo ali sestojijo iz lažne geografske označbe za vina, tudi če niso take narave, da bi zavajale javnost. Tako razlog za zavrnitev, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009, velja, ne da bi bilo treba upoštevati vprašanje, ali je znamka, katere registracija se zahteva, taka, da bi zavajala javnost, oziroma ali glede izvora proizvoda povzroča verjetnost zmede (zgoraj v točki 12 navedena sodba CUVÉE PALOMAR, EU:T:2010:185, točki 119 in 120).
- 27 V teh okoliščinah je treba kot brezpredmetno zavrniti tudi trditev tožeče stranke, da registracije prijavljene znamke ni mogoče zavrniti, če ni „takšna, da utegne javnost spraviti v zmotu glede obstoja zveze med uporabnikom in organizacijo“, v smislu člena 6b(1)(c) Pariške konvencije. Kot namreč poudarja odbor za pritožbe v točki 23 izpodbijane odločbe, se ta določba v obravnavanem primeru ne uporablja, saj se člen 6b Pariške konvencije nanaša le na prepoved uporabe grbov, zastav in drugih državnih emblemov držav Unije, uradnih znakov in puncev za kontrolo in garancijo, ki so jih te sprejele, in tistih, ki pripadajo medvladnim mednarodnim organizacijam, ne pa na varstvo geografskih označb.
- 28 Vsekakor v nasprotju s trditvami tožeče stranke dodatne črke, ki sestavljajo prijavljeni znak, tega ne morejo narediti domišljjskega v primerjavi z geografsko označbo Lemberg, saj je izraz „lemberger“ v nemščini pridevnik, sestavljen iz besede „Lemberg“, beseda „Land“ pa v istem jeziku pomeni „območje, ozemlje“, na podlagi česar je mogoče prijavljeni znak razlagati tako, da napotuje na „območje Lemberga“ ali na „ozemlje Lemberga“, kot pravilno poudarja UUNT. Prijavljena znamka tako nima lastnega in samostojnega pomena, ki bi se znatno razlikoval od pomena geografske označbe Lemberg.
- 29 Iz tega je v nasprotju s trditvami tožeče stranke razvidno, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je prijavljena znamka Lembergerland sestavljena iz geografske označbe Lemberg, ki je na podlagi Sporazuma med Skupnostjo in Južnoafriško republiko zaščitena za vina s takim poreklom, ali jo vsebuje. Proizvodi, na katere se prijavljena znamka nanaša, zajemajo vino, pri čemer tožeča stranka ne trdi, da je to po poreklu iz Lemberga. Zato je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je bil pri prijavljeni znamki podan absolutni razlog za njeno zavrnitev iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009.
- 30 Te ugotovitve z drugimi argumenti tožeče stranke ni mogoče izpodbiti.
- 31 Prvič, tožeča stranka navaja, da odbor za pritožbe ni upošteval registracije znamke Lembergerland v Nemčiji.
- 32 Glede tega je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso ureditev Skupnosti za znamke samostojen sistem, ki je sestavljen iz celote pravil in s katerim se uresničujejo njegovi posebni cilji, saj je njegovo izvajanje neodvisno od nacionalnega sistema. UUNT in v obravnavanem primeru sodišče Skupnosti torej nista vezana na odločbo, ki je bila sprejeta v državi članici Unije in s katero je priznana možnost registracije tega znaka kot nacionalne znamke. Obstoječe registracije v državah članicah Unije so zgolj dejstvo, ki ga je mogoče upoštevati pri registraciji znamke Skupnosti, pri čemer pa je treba prijavljeno znamko presojati samo na podlagi upoštevne ureditve Unije. Iz tega izhaja, da UUNT ni treba registrirati prijavljene znamke zaradi obstoja odločbe o registraciji, ki jo je sprejel

nacionalni organ, pristojen za znamke (glej v tem smislu zgoraj v točki 12 navedeno sodbo CUVÉE PALOMAR, EU:T:2010:185, točki 137 in 138 ter navedena sodna praksa, in sodbo z dne 16. maja 2013, Restoin/UUNT (EQUIPMENT), T-356/11, EU:T:2013:253, točka 74 in navedena sodna praksa).

- 33 Kot je navedel UUNT, zato okoliščina, da je bila prijavljena znamka registrirana v Nemčiji, ne more omajati zakonitosti odločbe odbora za pritožbe.
- 34 Drugič, tožeča stranka trdi, da UUNT ni upošteval načela enakosti. Navaja, da je v Sporazumu med Skupnostjo in Južnoafriško republiko navedenih več geografskih označb, ki jih sestavljata elementa „fisch“ ali „sonne“ ali ju vsebujejo, čeprav obstajajo številne znamke, registrirane za proizvode iz razreda 33, ki vsebujejo enega od teh elementov.
- 35 Glede tega je treba spomniti, da spadajo odločbe, ki jih odbori za pritožbe v skladu z Uredbo št. 207/2009 sprejemajo o registraciji znaka kot znamke Skupnosti, v izvrševanje vezane pristojnosti, in ne pravice do prostega preudarka. Kot je tako pravilno poudaril UUNT, je treba zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, kot jo razlaga sodišče Unije, in ne na podlagi njihove prejšnje prakse odločanja (glej sodbi z dne 26. aprila 2007, Alcon/UUNT, C-412/05 P, ZOdl., EU:C:2007:252, točka 65 in navedena sodna praksa, in z dne 2. maja 2012, Universal Display/UUNT (UniversalPHOLED), T-435/11, EU:T:2012:210, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 36 Sicer pa je treba spoštovanje načela enakega obravnavanja uskladiti s spoštovanjem načela zakonitosti (sodba z dne 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT, C-51/10 P, ZOdl., EU:C:2011:139, točka 75). Poleg tega mora biti preizkus vsake zahteve za registracijo iz razlogov pravne varnosti in dobrega upravljanja strog in celosten ter mora biti opravljen v vsakem posameznem primeru (zgoraj navedena sodba Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT, EU:C:2011:139, točka 77).
- 37 V obravnavanem primeru je treba po eni strani poudariti, da odbor za pritožbe ni napačno ugotovil, da so bili pogoji iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 207/2009 izpolnjeni, kot je razvidno iz točke 29 zgoraj. Po drugi strani naj bi znamke Skupnosti, na katere se sklicuje tožeča stranka, vendar ne da bi za to navedla konkretne primere, v nekaterih primerih vsebovale geografske označbe, ki jih sestavljata elementa „fisch“ ali „sonne“ ali ki ju vsebujejo, in ne „lemborg“. Nerešeni postopek pred odborom za pritožbe pa naj se ne bi nanašal na geografske označbe, ki jih sestavljata elementa „fisch“ ali „sonne“ ali ki ju vsebujejo, ki sta prav tako zaščitena s Sporazumom med Skupnostjo in Južnoafriško republiko, kot to pravilno izhaja iz točke 20 izpodbijane odločbe. Dejanske okoliščine torej nikakor niso primerljive z dejanskimi okoliščinami obravnavanega primera.
- 38 Iz tega izhaja, da se tožeča stranka za izpodbijanje ugotovitve odbora za pritožbe iz izpodbijane odločbe ne more uspešno sklicevati na prejšnje odločbe UUNT o registraciji znakov z elementoma „fisch“ ali „sonne“ kot znamk Skupnosti (glej v tem smislu zgoraj v točki 36 navedeno sodbo Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT, EU:C:2011:139, točki 78 in 79, in zgoraj v točki 35 navedeno sodbo UniversalPHOLED, EU:T:2012:210, točka 39).
- 39 Tretjič, tožeča stranka navaja, da zaščita južnoafriške geografske označbe Lemberg ni preprečila tega, da je bil avstrijski vinograd St. Magdalena am Lemberg z istim Sporazumom med Skupnostjo in Južnoafriško republiko prav tako zaščiten kot geografska označba. Na podlagi tega ugotavlja, da bi moralo biti mogoče prijavljeno znamko registrirati v skladu z enakimi načeli, v skladu s katerimi je bilo mogoče ugotoviti, da si zgoraj navedeni označbi ne nasprotujeta.
- 40 Glede tega je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane sodbe pravilno poudaril, da bi bilo treba v skladu s členom 7(4)(a) Sporazuma med Skupnostjo in Južnoafriško republiko, tudi če se šteje, da je obstajala homonimija med navedenimi geografskimi označbami, ugotoviti, da sta bili geografski označbi zaščiteni zaradi tradicionalne in stalne uporabe ter zato, ker nista mogli zavajati potrošnika. To presojo je treba potrditi. Prav tako je odbor za pritožbe pravilno navedel, da ta domnevni pravni problem nikakor ni predmet tega postopka.

- 41 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba edini tožbeni razlog in zato celotno tožbo zavriniti, ne da bi bilo treba odločiti o ugovoru nedopustnosti, ki ga je UUNT vložil zoper drugi tožbeni predlog.

Stroški

- 42 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG se naloži plačilo stroškov.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 14. julija 2015.

Podpisi